

Nový Jeruzalém č. 2/2014

Zpravodaj pro 170. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Trpíně - v úterý 11. února 2014 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí.

V pondělí 13. ledna 2014 přijelo a přišlo na pouť NJ do Velkého Meziříčí pěti autobusy, auty a pěšky přes 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysl poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Z kázání P. Mgr. Martina Perníčky na pouti NJ ve Velkém Meziříčí:

Milé sestry, milí bratři, milé děti! V dnešním úryvku evangelia jsme slyšeli, jak si **Pán Ježíš povolává první apoštoly** – Ondřeje a Petra, Jakuba a Jana, syny Zebedeovy. Byli to prostí lidé, kteří se živilí rybolovem v Genezaretském jezeře. Určitě neměli velké vzdělání, ale **Pán Ježíš si je povolává** a jim se dostalo té největší školy. Prošli **školou Boží, školou Mistrovou**. Žádná teologická fakulta jim nemohla dát to, co jim mohl dát ten, který se pro nás stal člověkem. Nikdo nemůže nahradit nebo vylepšit jeho slova. **Ježíš si povolává nejen apoštoly, ale nás všechny.** My všichni máme být rybáři, abychom **druhé lidi přiváděli ke Kristu**. Včera jsme měli svátek Křtu Páně. Pán Ježíš přichází za Janem Křtitelem a nechává se od něj pokřtít. Tím ukazuje **pro koho přichází – pro člověka, pro hříšníka**. Když jsem se ptal dětí v náboženství, jestli Pán Ježíš musel být pokřtěn, tak jedno dítě odpovědělo prostě, krátce a správně: „Nepotřeboval, protože **je Bůh**.“ Ježíš se dává na počátku své veřejné činnosti pokřtít od Jana Křtitele. Jan je ten, který na něj ukazuje a říká: „**On je ten Mesiáš. On je ten Spasitel**.“ Pravděpodobně my všichni zde jsme pokřtěni. Pokud někdo není pokřtěn, nic nebrání tomu, aby cestu našel a dal se pokřtít. Křtem svatým jsme byli všichni **povoláni ke všeobecnému kněžství**. Nejenom my kněží, ale všichni pokřtění máme za úkol, abychom **druhé lidi přiváděli ke Kristu**. Nejenom našimi slovy, ale naším životem, jeho kvalitou. **Bez příkladu křesťanského života i pěkná slova nakonec vyzní naprázdno**. Ve své veřejné činnosti Pán Ježíš přichází do Galileje a tam hlásal: „**Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu**.“ V Ježíšově době mohli muži od třiceti let vykonávat veřejnou službu. Službu kněze, učitele, lékaře, právníka, apod. A také od třiceti let mohli muži v sobotu v synagoze předčítat čtení. Měli dvě čtení, podobně jako my v neděli. To první čtení bylo z Pentateuchu, tedy některá z knih Mojžíšových. Tyto **knihy nám popisují stvoření této planety, života na ní, stvoření člověka**. Jak dlouho žije člověk na této planetě? Jak dlouho ještě bude žít? Doufejme, že zde na této planetě budeme ještě dlouho. Do určité míry to závisí také na nás. Když jsem jednou v náboženství hovořil o konci světa, tak se jedno děvčátko přihlásilo a řeklo: „**Já bych nechtěla, aby byl konec světa, protože my máme hezký dům, bazén a další ...a najednou toto vše by nebylo? To všechno bychom najednou ztratili?**“ Konec světa – my tomu také plně nerozumíme a pro toto dítě je to něco těžkého, bolestného, veliká ztráta. A můžeme nebe vysvětlovat sebelepšími slovy, ale nikdo z nás tam nebyl, takže nikdo z nás neví jak to v nebi vypadá. Jsou proto pro nás důležitá slova, která známe: „**Co oko lidské nevidělo, co na lidskou mysl nepřišlo – to Bůh připravil těm, kteří ho milují**.“ Pro mnoho lidí je to těžký krok. Tyto knihy nám popisují stvoření této země, osudy prvních lidí, jejich právní i náboženské uspořádání. A potom měli druhé čtení, které bylo z knihy nějakého **proroka**. Prorocké knihy byly pro ně velmi důležité, zvláště v dobách těžkých, dobách válečných, dobách utrpení. Zvláště ta slova, kdy **proroci mluvili o příchodu Mesiáše**, který přijde a nás zachrání. K nám – můžeme říci po celý rok promlouvá **prorok Izaiáš**, který hovoří jak o Ježíšově příchodu, o jeho utrpení, ale také o jeho významu, o jeho vzkříšení, o jeho oslavení. Z velkých proroků **prorok Daniel**, který hovoří o **Kristu**, jako o **Synu člověka**. On je králem nejen této země, ale králem celého vesmíru. A z těch malých - **prorok Micheáš**, který vzpomenu místo Kristova

narození: „**A ty Betléme Efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi Judskými městy, z tebe mi povstane ten, který bude vládcem Izraele**.“ A Ježíš jako člověk a jako Bůh, toto všechno znal a věděl. Ježíš v sobotu přišel do synagogy, otevřel knihu proroka Izaiáše a přečetl tato slova: „**Duch Páně na mně spočinul, poslal mě, abych přinesl radostnou zprávu chudým**.“ Duch Páně spočinul na Kristu. Duch Svatý mu dává sílu, aby splnil svůj úkol, své poslání – vykoupil celé lidstvo. V **síle Ducha Svatého** Ježíš šel na poušť, do Galileje, šel vzhůru do Jeruzaléma. Vy, kteří jste byli na pouti ve Svaté zemi a byli jste v Jeruzalémě, víte, že Jeruzalém je opravdu na vyvýšenině. Člověk jede pořád nahoru, než přijede do toho města. Takže Pán Ježíš to říká správně, když říká: „**Jdu vzhůru do Jeruzaléma**.“ Ale věděl hlavně, že jde na Golgotu. Po lidské stránce, to pro něj nebylo jednoduché. On věděl, co ho tam čeká. Kdo z nás by šel rád na Kalvárii s tím, že ho tam přibijí na kříž. Takže to pro něj snadné nebylo, ale v **síle Ducha Svatého** tam šel. Zde se naplňuje jeho poslání. A Ježíš nakonec tohoto **Ducha Svatého dává apoštolům**. A **Ducha Svatého dává**, nabízí nám všem, kteří ho chceme přijmout. Svatý Augustin říká, že **každý dostává tolik, kolik prosí**. A Ducha Svatého nepotřebujeme k tomu, abychom byli najednou odborníky ohledně stavitelství, matematiky, fyziky a podobně. Ale pro to, abychom **byli pevní ve víře**. Abychom o **víře, tedy o tomto vztahu k Bohu dokázali vydávat svědectví**. A nemusíme vyhledávat příležitosti. Ve zpravodaji píší, možná jste to četli, jak jsem byl u benzinové pumpy a nějaká paní říká: „Vy máte hezké kalhoty a tady mně pomáháte s prázdným kolem, zamažete si je.“ Říkám jí: „To jsou kostelové.“ A dali jsem se spolu do řeči a dialog byl navázán. Nemusíme vyhledávat kdoví jaké příležitosti, ale **Pán Bůh nám tyto příležitosti, možnosti nabízí**. A záleží na nás, jak se v obchodě, na poště, v práci, u stroje, ve škole – jak se k tomu postavíme. Můžeme dělat mnoho nebo nic nebo něco pokazit nebo tu danou možnost ztratit. Je to škoda, můžeme ji využít. Lidským přístupem. Lidský přístup je nejdůležitější. **Ježíš nám slibuje a dává Ducha Svatého**. A svatý Lukáš nám ukazuje na to, že tato radostná zpráva je určena chudým. Chudým v duchu. **Chudým před Bohem**. Kdo je takový člověk? To je člověk, který si nezakládá sám na sobě, který se nechlubí sám sebou. Ale naopak – **zakládá si na Bohu. Chlubí se Bohem, je hrdý na Boha**. Počítá s ním, je o Boha opřen ve svém životě. Jak říkali ve Starém Zákoně – **kráčím s Hospodinem**. Přátelé slova proroka Izaiáše můžeme označit jako evangelium Starého Zákona. Tehdejší lidé - Izraelité – i když žili s Bohem, nevyvarovali se různých těžkostí, pádů, zklamání, selhání. **My všichni jsme Boha zklamali**. Jde o to, aby těch zklamání, selhání bylo co nejméně. Byly různé těžké chvíle, různé svízele pro tento národ. Zvláště, když tam někdo vpadl – ať už to byli Asyřané nebo Babyloňané – a zničili jejich krásné město Jeruzalém. Zničili jeruzalémský chrám, který byl pýchou, chloubou Izraelského národa a najednou z toho všeho byly trosky a lidi odvedli do zajetí. Jak by bylo asi nám, kdybychom najednou přišli o všechno a někdo nás odvedl do zajetí a chtěl si z nás udělat otroky? Tito lidé, i když se dostali do této situace, začali volat to krásné jméno: **Emanuel - Bůh je s námi**. Přestože žili v zotročení, ztratili svobodu. **Neztratili vztah k Bohu, lásku a víru**. Věděli, že Bůh je s nimi i v této situaci. Že jim pomůže, že se o ně postará, že je to Bůh, který zvítězí. A jenom Bůh může zvítězit a vítězit v našich lidských dějinách, i když bychom někdy říkali, že to z našeho pohledu dlouho trvá, ale **vítězí, protože je absolutní Pravda, je nejvyšší Lásky a je plností života**. A můžeme si povšimnout slov proroka Izaiáše: „**Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí**.“ To znamená, že Bůh – Kristus neodsoudí. Neodsoudil ženu, když ji chtěli kamenovat, neodsoudil celníka. Ale naopak – jim i nám – **dává možnost, abychom se odvrátili od toho co je špatné, abychom se obrátili k dobru, abychom se obrátili k Bohu**. Záleželo tedy hlavně na nás, jak využíváme čas, který nám Bůh dává. Přátelé, Bůh nám dává život, abychom byli křesťané, abychom byli na prvním místě Božími dětmi. Abychom byli lidmi, v kterých má Bůh své zalíbení. **A tak se snažme – dělat radost sobě navzájem a snažme se dělat radost Bohu. Amen**

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **4 571 Kč**, které jsme poslali na pomoc o.p.s. Na počátku. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Lukášovi a všem farníkům z Velkého Meziříčí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysl poutí NJ.

Poděkování:

Chvála Kristu! Alespoň tímto způsobem bychom rádi poděkovali všem poutníkům za finanční dar, kterým podpořili činnost **Domova Matky Rosy, domova pro seniory v Rajhradě**. Vašeho daru si velmi vážíme a upřímně za něj děkujeme. Ať Bůh žehná Vašemu konání! S pozdravem a přáním požehnaných dní - *Marie Kozáková, domov Matky Rosy, Rajhrad*
Velmi obsáhlé poděkování poslal Mons. Karel Orlita za náš dar na proces **blahořečení kněží brněnské diecéze - P. Václava Drboly a P. Jana Buly**.

Představení a rozhovor s hl. celebrantem poutě NJ v Trpíně, kterým je děkan P. Mgr. Miroslav Šudoma, farář v Boskovicích, Svitávce a Kninčích :

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působišť: Je mi cca 44 let. Jsem poslední ze čtyř dětí svých rodičů. Vyrůstal jsem v Bohuňově doslova pár kroků od kostela. Zde jsem se také poprvé mohl dostat blíž k oltáři jako ministrant. Po základní škole (kam jsem mimochodem chodil velmi nerad) jsem se vyučil seřizovačem pro stroje na tkaní. Toto povolání jsem však vykonával velmi krátce, protože jsem nastoupil k dalšímu studiu a vzápětí do semináře. V současnosti působím jako farář v Boskovicích.

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Velmi mnoho. Pokud však mám být konkrétnější vzhledem k životu v církvi, pak asi to, že rodiče mě naučili mít čas pro Boha v jakékoli formě.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Nevím. Moje cesta ke kněžství byla dlážděna mnoha kameny. Který z nich byl, po tom, co jsem na něj vstoupil, nejdůležitějším nedokáži určit. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Sv. Pavel.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Mít osobní vtaž ke Kristu, který žije ve své církvi. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** Být skutečně věřící.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve svých farnostech? Velmi široká otázka. Tedy alespoň částečná odpověď. Je třeba, aby křesťan měl snahu být celý Kristův. My křesťané jsme někdy jako chytrá horákyň – ani oblečení, ani názi – ani Kristovi ani tohoto světa. A pak se zbytečně trápíme.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na opravu sakristie kostela ve Svitávce? Je to velmi jednoduché. Je to kostel, který znám a který má děravou sakristii – víte teče tam. To na první pohled není žádná hrozná věc. Ale jde o něco jiného. Jde o to vytvořit z kostela, ze sakristie, ze zpovědnice, ... také místo, aby ten, kdo tam má být se tam těšil. I to vnější může často pomoci vnitřnímu.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Nic. Mě radost nedělá něco, ale vždy někdo. **Chystá se rok rodiny – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat?** Velmi zvláštní otázka. Rodina totiž nestojí mimo církev, která jako dobrá či špatná matka se o rodinu stará. Rodina a rodiny církev tvoří. Zkuste si trochu uvědomit, že tvoříte církev. Že zpřítomňujete Krista v této době na tomto místě. Církev nestojí vedle rodiny, aby jí pomáhala. Církev v rodině musí žít stejně tak jako rodina v církvi.

Rok rodiny (1): Děkuji za rozhovor.

Mnozí věřící nařikají nad nedostatkem duchovních povolání. Jedním z pramenů duchovních povolání je rodina. V tomto roce rodiny bych rád pro poučení a povzbuzení „vzpovídal“ manžele - rodiče, z jejichž rodiny si dítě zvolilo duchovní povolání.

Karel a Anna – 8 dětí: Anna, P. Karel, Miroslav, Radek, Dominik, Markéta, Martin a Klára. Když jste plánovali společný život – kolik jste chtěli mít dětí? **A:** dvě, **K:** tři.

Napadlo Vás, že by z Vaší rodiny byl kněz? A: Moje babička velmi toužila mít syna, který by byl knězem. I když jí Pán Bůh dal syny tři, její přání se nenaplnilo. Když jí P. Eduard Šikula zaopatřoval, když umírala, tak mně dal požehnaní s příslibem – Pán Bůh ti vše odmění na dětech. Už tehdy v 18 letech mnou - při přijetí tohoto požehnaní a příslibu – prolétla myšlenka, spíš otázka: „Co kdyby Pán Bůh splnil babiččino přání skrze mne?“

Později, už jako vdaná, když jsem kojila Aničku, mi bylo hodně zle. Při přemýšlení – z čeho to může být – mě napadlo: „Co když čekám další dítě?“

Později se ukázalo, že je to pravda – narodil se syn Karel. Jako potvrzení myšlenky, že Pán Bůh skrze nás plní babiččiny modlitby je datum Karlova jáhenského svěcení – je to datum babiččiny smrti (datum svěcení si čekatel ve velké většině neurčuje sám – pozn. jL).

K: Před svatbou mě to vůbec nenapadlo, až do naší farnosti přišel P. Pavel, který s ministryny často mluvil o povolání ke kněžství. **Příkázání lásky a svátost manželství.** Svatý Augustin

v jedné úvaze o dvojím příkázání lásky píše: Musí vám totiž být dobře známa a nesmějí být vymazána z vašich srdcí. První je uváděna láska k Bohu a pak k bližnímu. Z lásky k Bohu se uskutečňuje i láska k bližnímu. A sám Pán říká, co jste udělali těm nejmenším, udělali jste mně. I další církevní otcové uvádí, že bez lásky k Bohu není pravá a nezištná láska k člověku. Máme milovat každého i nepřítele. Láska je viditelný dar Ducha svatého. A tím darem vzniká náklonnost k rozdílnému pohlaví. Přátelství a láska ke stejnému pohlaví není v Božím plánu, pochází od Zlého. Přátelství pak přechází k užšímu vztahu. Je to zajisté v Božím plánu, který vede k začátkům manželství. Známost je k tomu, aby se mladí lidé poznali v povahových vlastnostech a v obětech jeden pro druhého. Zde rád zapracuje Zlý snaží se, aby přijali jeho svody tělesným žádostem a sexualitě, která je Bohem určena až pro svátostně manželství. Manželé si při svatbě slibují věrnost až do smrti. Ale láska k bližním manželským slibem se neruší, musíme však zase být ostražití, neboť Zlý čeká na každou chybičku a chce ji využít ke svým záměrům. Svátostně manželství a s ním spojené předávání života je pokračování Starého zákona, kde plodnost manželů byla posláním tohoto stavu. Manželé svým tělesným soužitím plodí nové generace, ale je k tomu potřeba Boha, který plod oživuje darem nesmrtelné duše. Proč je v dnešní době krize rodiny? Neumíme žít podle Boha, ale necháváme se ovlivňovat Zlým. Vložme naše rodiny pod ochranu Panny Marie, Královny rodin častou modlitbou, svátostmi i obětí. Prosme: Bože, buď milostiv a žehnej nám!

Bratr Klement Maria

Pozvánky.

Najdi si tři dny pro ztišení, poznáš, že to ztráta není. FATYM zve na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu. Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail mark@fatym.com, telefon 515 296 384.

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen.

Nabízíme: 6. – 9. 2. pro soluňáky – vede P. Marek Dunda *Téma: Radostně s Kristem*; 13. – 16. 2. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc: *Téma: Radost evangelia*; 20.– 24. 2. pro ženy – vede jáhen Ladislav Kinc. *Téma: Radost evangelia*; 6. – 9. 3. pro Marianky malé – vede P. Marek Dunda: *Téma: S Marií k Ježíši*; 13. - 16. 3. pro Marianky velké – vede P. Marek Dunda: *Téma: ..a nezapomeň*; 20. – 23. 3. pro maminky Marianek a Soluňáků– vede P. Marek Dunda: *Téma: Věřím každý den*; 3. - 6. 4. pro ženy – vede P. Milan Plišek: *Téma: Hovory o víře* 4.

Stručně: Poutě: Velehrad – 18. – 23.8., Sloup (P.Kubíček) – 13.9.; Jižní Čechy: 18.-20.7.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	14. duben	Bohdalov	13. květen	Břeží	13. červen	Rad. Svatka		
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov		
2015	13. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	15. prosinec	Olešnice		
	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křižanov		
	duben	Lísek	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov		
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	říjen	Jámy	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 171. pout' NJ – ve čtvrtek 13. března 2014 v 17 hodin do Křižanova, hlavní celebrant Mons. Jan Peňáz, farář ve Křtinách.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2.2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.